

— Átti at hingið her

— Sigur leidarin á Vaktar- og Bjargingartænastuni um málningin av einum tí størsta bjargingaravriki í føroysku siglingarsøguni.

Bæði persónliga og stovnsins vegna havi eg áhuga fyri málninginum, sigur Jóhan Ziskason.

Fyri skjótt 60 ár um síðani bjargaði pápi hansara 17 monnum.

Tá Vaktar- og Bjargingartænastan sýndi fram nýggju hølini Yviri við Strond hósdagin í síðstu viku, steðgaðu nógvir gestir á við ein málning á skrivstovuni hjá leiðaranum, Jóhan Ziskasoni.

William Smith málaði í 1977 og á málninginum stendur: "Í mars 1930 fór Ernestine á land vestan fyri Selvogsnes".

Hesin málningur hevur týðning bæði fyri Jóhan Ziskason og stovnin, hann er leitari fyri.

Tí tá Ernestine fór á land, varð framt eitt hitt størsta bjargingaravrik í føroysku siglingarsøguni. Ziska Jacobsen, Ziska av Fløttinum, úr Klaksvík, svam í land og bjargaði soleiðis 17 skipsfeløgum sínum undan deyðanum úti á vrakinum í brimnum. Hetta var ikki einasta bragdið hjá tí 29 ára gamla fiskimanninum hendaðan dagin. Hann fór eisini fyrstur upp í bergið og slóðaði fyri hinum.

Jóhan Ziskason er sonur Ziska Jacobsen og tí hevur málningurin hjá William

Smith persónligan týðning fyri hann. Men Vaktar- og Bjargingartænastan hevur eisini áhuga í honum, tí motivði er ein bjarging.

Men hvørki Jóhan Ziskason ella V&B eiga málningin. Hann var lætur nakrar dagar, frá Poul Michelsen, sum keypti hann á framsýningini hjá William Smith í Havn í 1977. Málningurin hevur hingið og hongur nú aftur á PM Heilsøluni. Men Jóhan Ziskason hevur latið eitt orð falla um, at hann sjálvur ella Vaktar- og Bjargingartænastan vilja keypa málningin.

um kvöldið 26. mars 1930, at fransaskonnartin Ernestine úr Klaksvík fór á land vestan fyri Selvogsnes á Suðurlandinum í myrkri og ringum kavaroki. 26 mans vóru við skipinum. Brim var og ikki hugsingur um at seta út bát. Ziska Jacobsen, sum var óførur svimjari, beyð sær til at svimja í land við línu. Men hinir mæltu frá, tað var óðamannaverk, hildu teir.

Teir vóru so umborð alla náttina og tað var ein ring nátt, kuldi, kavarok og brim. Tá morgunin kom, vóru átta mans deyðir.

STÓRT BRAGD

Tað var um tígjutíðina

Nú gjørdi Ziska álvara

av ætlan síni at svimja í land. Hann royndi nakrar ferðir, men linan tarnaði honum. Tí royndi hann uttan línu. Hann svam á bakinum og tað eydnaðist honum at sleppa gjøgnum brimið og fáa um ein stein í fjøruni. Hinir kastaðu nú eitt bjargingarbelti við línu umi fyrri bord og við einum fiskahaka, hann fann í fjøruni, fekk Ziska krøkt bjargingarbeltið til sín og hann festi línuna í ein stóran stein í fjøruni. Bjargingin kundi nú byrja og allir 17, sum vóru eftir á vrakinum, komu í land.

Men allar súðir vóru ikki syftar. Tí har er berg fyrri og eftir fjøruni var ikki gongt. Aftur gekk Ziska á odda. Hann var

tann fyrsti at leggja á bergið og upp kom hann. Komin upp fann hann aftur ein stóran stein at festa línuna í.

Tá allir vóru komnir upp á skætt, fóru teir til gongu og komu til Selvog. Ein av teimum 18 bjargaðu var so illa komin, at hann doyði sama dagin.

Fyri bragdið fekk Ziska Jacobsen bronsumedalju og 800 krónur frá Carnegegrunninum og eitt gullur við innskrift frá Søfartsministeriet. Jóhan Ziskason eigur nú hetta urið. Tað gongur enn.

Ziska á Fløttinum doyði í 1985.

hd

Jóhan Ziskason (v.m.) var hálvt árs gamal í mars 1930, tá pápi hansara bjargaði 17 monnum av Ernestine í brimi og kavaroki.

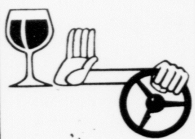
Brøðurin, Jákup Ziskason, er 12 ár yngri.

Á málninginum sæst Ziska niðast vinstrumegin í ferð við at binda línuna um steinin í fjøruni. Ernestine, sum var tveymastrað skonnart og millum størstu og vakrastu skip í føroyska flotanum tá, sæst úti í briminum.

Var tað ikki fyri bragdið hjá Ziska, er lítil ívi um, allir mennir vóru deyðir. Illeðrið og kavarokið helt á nakrar dagar og ongin visti. Ernestine var farin á land.

Meðan foreldrini arbeiða

Antin — ella —
ikkí bæði

"Sólareygu" eitur sjónbandsfilmur og bóklingur um lívið á barnagørðum og vøggustovum í Føroyum. Føroya Skúlabókgrunnur gevur út.

Filmurin er 45 minuttir. Arnfinn Danielsen, Guðrið Jensen, Katrin Petersen og Heri Kragestein hava lagt til rættis. Heri hevur eisini skrivað handritið og bóklingin. Filmurin varð

gjørður á Dagsstovnum í Hoyvík várið 1989. Ronald Andersen var leiðstjóri.

Sjónbandið kostar 350,00 kr. og bóklingurin, sum er 25 síður, kostar 40,00 kr. Tey fáast hjá Bókamiðsøluni í Havn.

"Sólareygu" er ein frágreiðing um barnagørðar og vøggustovur, hvat børnin takast við, inni og úti, hvat pedagogarnir leggja

dent á í samskiptinum við børn og foreldur, og hvat foreldrini halda um at hava børn á dagsstovni.

Í bóklinginum verður lýst, hví vit hava hesar stovnar og hvønn týðning, teir hava. Millum annað brúkar høvundurin blaðskrivningina í 1982 um ætlaðan barnagørð í Fuglafirði at lýsa nøkur sjónarmið í samfelagnum við.

Niðurstøðan í bóklinginum er, at dagsstovnarir eru komnir fyrri at vera, men børnin hoyra sjálvandi heiminum til. Megináhugin er tí í sambandinum millum heim og stov: hvussu laga og skipa vit okkum soleiðis, at børnunum verður tryggjað ein góð og mennandi framtíð?

Útgevarin heldur, at

"Sólareygu" kunnu brúkast á eitt nú foreldrafundum á dagsstovnum og í undirvísingini á hægri skúlum, studentaskúlum, HF-skeiðum og á Lærarskúlanum, har eisini pedagogútbúgvingin er.